

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף פח עמוד ב

- [א] אמר לעבדו לשחוט עבורו את הפסח, ושחט גדי אך האדון רגיל בטלה, מה דינו ומדוע ?
- [ב] אמר לעבדו לשחוט עבורו את הפסח, ושחט גדי וטלה, מה דינו ?
- [ג] אמר לעבדו לשחוט עבורו ממין מסוים ושכח העבד מה אמר לו רבו, מה יעשה ?
- [ד] באופן הנ"ל, מה הדין אם גם רבו שכח מה אמר לעבדו לשחוט, והאם חייבים בפסח שני ?
- [ה] חמשה פסחים של חמשה אנשים שנתערבו עורותיהם זה בזה ונמצא מום באחד העורות, מה דינם ?

- [א] האדון אוכל מהגדי, כיון שלא פירש מה לשחוט, הרי סמך על בחירת העבד.
- [ב] מלך ומלכה: יוצאים בזה שנשחט ראשון, שאינם מקפידים מה עבדיהם מכינים עבורם. והשני שנשחט בחינם, ישרף.
- בשאר אדם: לא יאכל משניהם. לפי שאין נמנים על שני פסחים כאחד לאכול איזה מהם שירצה, שאין ברירה ולומר שדעתו היתה עליו בשעת השחיטה.
- [ג] ילך העבד לרועה של רבו הרוצה בתקנתו, והלה נותן לו גדי וטלה, אחד עבור רבו, והשני עבור העבד על מנת שאין לרבו רשות בו. ושוחט את שניהם, ומתנה ששוחט עבור רבו את המין שרצה בו, והשני עבור עצמו.
- [ד] הדין: יצאו לבית השריפה. כיון שבכל אחד יש ספק מי בעליו, והפסח נאכל רק למנויו. פסח שני: שכח רבו לאחר זריקת דם הגדי והטלה, פטורים מלעשות פסח שני. הואיל ובשעת הזריקה אפשר היה לברר לשם מי נזרק דמו של כל אחד. שכח רבו לפני זריקה, ללשון א' חייבים בפסח שני. הואיל ובשעת הזריקה לא היו ראויים לאכילה, כיון שאין ידוע מי הם מנויו. ללשון ב' פטורים מפסח שני, כיון שאילו נזכר רבו היו ראויים לאכילה.
- [ה] נתערבו לפני זריקה: כולם יוצאים לבית השריפה, וחייבים בפסח שני. נתערבו לאחר זריקה: כולם יוצאים לבית השריפה, ופטורים מלעשות פסח שני.